

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ioannis|| Climaci Ab-||batis Montis|| Synai,|| Scala Paradisi

Johannes <Climacus>

Coloniae, 1583

VD16 J 520

Factum mirabilis charitatis Sancti Abbatis Apollinaris Patriarchæ
Alexandrini Erga iuuenem diuitem ad inopiam redactum. Capvt CXCIII.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55433)

legit. Eademq; nocte vidit Abbas defunctum fratrem, & ait illi: Nonne mortuus es frater? Qui ait: Ita sanè. Rursus interrogauit eum Abbas: Et vbi fuisti vsq; hodie? Dixit ei frater: Veraciter domine, in carcere fui vsq; heri. Hesterno autem die absolutus, sum. Notum verò factum est omnibus, quia qua hora Archidiaconus absolutionis verba super fratrem legerat, fuerat ab excommunicatione absolutus, liberataq; est de iudicio, & damnatione anima ipsius.

- 1 *Ecce euangelicam paupertatem sanctorum monachorum*
- 2 *Etiam antiqui Monachi habuerunt regulas & constitutiones.*
- 3 *Excommunicatio fuit in vsu etiam tempore antiquorum patrum.*
- 4 *Ecce quomodo sanctissimus Gregorius absoluit post mortem Monachum ab excommunicatione, talis absolutio illi profuit. Sed hoc non est regulare.*

Factum mirabilis charitatis Sancti Abbatis Apollinaris Patriarchæ Alexandrini Erga iuuenem diuitem ad inopiam reductum.

C A P V T C X C I I I.

Narrauerunt nobis de sancto Abbate Apollinari Alexandrino Patriarcha, quod valde fuerit misericors, & compassionis visceribus affluens. Cuius rei indicium id asserunt. Erataiebant, Alexandriae inuenis quidam qui primarij ciuitatis, dignitateq; ac diuitijs clarissimi filius fuerat. Parentibus itaq; illius defunctis, qui infinita illi bona tam in auro, quam in naualibus commercijs dereliquerant, non satis feliciter & prosperè ea gubernans, perdidit omnia, atq;

atq; ad extremam inopiam deductus est, cum neque gulæ, neque luxuriæ vacauerit, quæ solent diuitum exhaurire patrimonia, sed in casus varios, atq; naufragia incidit. Itaque ex opulentissimo pauperrimus effectus est iuxta illud Psalmistæ Ascendunt vsq; ad cœlos, & descendunt vsq; ad abyssos. Namq; adolescens quantò fuerat pecunijs sublimior, tantò per inopiam inferior factus est. Hoc audiens beatus Apollinaris, vidensq; in quantum miseriæ, & paupertatis adolescens delapsus esset, cum parentes eius fuissent locupletissimi, miseratus illius casum, exiguum ipsi charitatis impendere voluit subministrando alimenta, sed erubescerebat. Et quoties videbat illum, in secreto conscientie suæ angebatur, cernens vestem sordidam, & luridam faciem, quæ sunt extremæ paupertatis indicia. Cum igitur huiusmodi curis angereetur Pontifex die quadam diuinitus inspiratus consilium profecto mirabile inuenit, ipseque sanctitati maximè conueniens. Accersiuit itaq; Dispensatorē sanctissimæ Ecclesiæ seorsumq; illū alloquens, dixit ei: Potes mihi seruare secretū, domine Dispensator? Qui ait: Spero, domine, in filiū Dei, qui a quocunq; mihi iusseris, nemini dicam, neque discet vnquam id aliquis ex me, quod mihi seruo tuo aperueris. Tunc ait ad illū Episcopus Apollinaris: Vade, cōscribe chirographū debiti quī quaginta auri librarū, quæ à sanctissima ista Ecclesia Machario illius miseri adolescentis patri debebantur, & appone testes, & stipulationē, & rata, & affer illud mihi. Dispensator cōtinuò, quod sibi fuerat à Pontifice iniunctum, cū omni celeritate peregit, attulitq; chirographū, & dedit illi. Cū itaq; pater adolescētis ante decē annos defunctus esset, chartaq; chirographi noua videretur, ait illi Pontifex:

tifer: Vade, Domine Dispensator, chirographum
 istud vel in tritico, vel in hordeo absconde, & post
 paucos dies affer illud ad me. Quod ille cum fe-
 cisset, praefinito die chirographum retulit quasi
 subuictum, deditque Pontifici. Tunc ait ille:
 Perge modo, Domine Dispensator, & dicito ado-
 lescenti: Quid mihi datum es, si tibi dederim chi-
 rographum magnae pecuniae, quae debetur tibi?
 Et caue, ne plusquam tria numismata ab illo acci-
 pias, & praebe illi chirographum. Respondens au-
 tem Dispensator: Verè, mi Domine, si iusseris, ni-
 hil accipiam. Dixit ei ille. Volo omnino ut tria nu-
 mismata accipias. Perrexit autem ille ad iuuenem,
 sicut ipsi iussum fuerat, & dixi ei: Dabis mihi tria
 numismata, si ostendero tibi aliquid magnae vi-
 litatis tuae? Ille verò pollicitus est illi quicquid
 vellet se daturum. Fingens autem Dispensator a-
 it illi: Ante quinque, vel sex dies euoluens in-
 strumenta Ecclesiastica, reperi chirographum is-
 tud, & memini, quia Macharius pater tuus mi-
 hi multum confidens, ipsum mihi diebus aliquot
 permisit. Defunctoque ipso, contigit illud apud
 me usque hodie manere, obliuione enim subre-
 ptum mihi est, nec vnquam venit in mentem, ut il-
 lud redderem tibi. Ait illi adolescens: Nosti, an locu-
 ples sit persona illa, quae debet? Dixit ei Dispensa-
 tor: Ita sanè locuples, & grata est, potesque ab illo
 debitum sine labore recipere: Dixit ei iunior: Nouit
 Deus, quia modò nihil habeo, sed si recepero, pro
 meum est, quicquid petijsti, dabo tibi, ultra tria etiā
 numismata. Tunc dedit ei Dispensator instrumen-
 tum quinquaginta librarum. Suscepto itaque chirogra-
 pho, perrexit ad sanctissimum Pontificem, prostratusque
 ante illum dedit ei chirographum. Cum ergo accepisset
 ille instrumentum ipsum, ac legisset, coepit se ipsum
 turbare.

turbatiorem ostendere, dixitq; ei: Et vbi fuisti vsq;
modò? Pater tuus ante decē annos defunctus est.
Perge, nolo tibi nunc respondere. Qui dixit illi: Ve-
raciter, mi domine, nō ego illud habui, sed Dispē-
sator illud habebat, & nesciebam. Sed Deus ipsius
miseratur, quia modò ipsum mihi reddidit, dicēs
se illud inter chartas suas domi inuenisse. Pōrifex
verò illū interim remisit dicens: Deliberabo me-
cū, seruato apud me chirographo. Post vnā igitur
hebdomadam redijt ad Episcopū iunior, iterūq;
deprecabatur eū. Ille autē quasi nihil ei dare vel-
let, dicebat: Quare tantū distulisti proferre chi-
rographum? Dixit illi adolescens: Mi domine, scit
Deus quia non habeo, vnde familiam meam nu-
triam. Itaque si Deus, inspirat vobis, miseremini
mei. Tunc dixit illi sanctus Appollinaris, fingens
se illius precibus cedere. Summam quidem inte-
gram ego tibi restituam; hoc autem obsecro, mi
Domine frater, ne à sancta hac Ecclesia vsuras ex-
igas. Tunc procidens illi adolescens ait: Quicquid
voluerit, & iusserit mihi Dominus meus, hoc faci-
am; & si ex principali summa placet minuire ali-
quid, minue. Dixit illi Episcopus: Non id quidē.
Satis est, si nobis vsuras dimittis. Tunc proferens
quingenta auri libras dedit ei, & dimisit eū,
orans eum pro vsuræ remissione. Hoc opus sum-
mi Appollinaris, ista sancta illi⁹ ars, atq; misericor-
dia. Ita verò Deus iuueni cooperatus est per san-
ctam eius benedictionē, vt ex tanta inopia emer-
geret, atq; in priorē suum statū, ordinemq; reme-
aret, plusque etiā quam parentes sui, opū ac pecu-
niarū copia excelleret, ac p. eterea magna lucra
animæ consequeretur.

*Admonitio senis, qui morabatur in Sciti, facta
cuidam monacho ne ingrederetur tabernas.*

C A P.